

“L'escola ha de dialogar sempre amb el poble”

S.Parra lamenta que la valentia política en política no es consideri un valor.
Foto: EL PUNT.

Militant de l'educació dels adults, Sebas Parra va dirigir durant trenta anys l'escola d'adults de Salt, un dels referents indiscutibles al món de l'ensenyament. Ara que la immigració ha desbordat els serveis socials de molts municipis, amb Salt al capdavant, Parra, ja jubilat, continua reivindicant el paper de l'escola com a pilar de la cohesió social i manté el mateix esperit crític contra l'administració que va mostrar mentre exercia la direcció. En aquest sentit, es queixa que es doni tanta importància a perseguir petits

delinqüents reincidents i que “ningú hagi perseguit mai els espoliadors bancaris, responsables d'haver provocat molts més drames socials”. Vostè es un dels fundadors d'una de les escoles d'adults de referència a tot el país, la de Salt, que va esdevenir un pilar fonamental de la cohesió social. El que està passant ara a Salt i en poblacions similars és un problema d'educació? L'educació encara pot jugar un paper importantíssim per ajudar a orientar problemàtiques com la de Salt, però, francament, els problemes de poblacions com la de Salt són econòmics, de pobresa, de manca de serveis públics, d'oportunitats i d'expectatives d'una part molt determinada de la població. La gent té tendència a veure els immigrants de manera esbiaixada. Els veu més com un problema que no pas com alumnes amb ganes d'aprendre. Més que d'immigrants, jo prefereixo parlar de treballadors estrangers. Quan vam començar fa trenta anys els alumnes eren bàsicament d'Andalusia, Extremadura i Castella-la Manxa. En una segona etapa, sobretot en l'última dècada del segle passat, comença el degoteig de la immigració internacional que ha representat un alt tant per cent de l'alumnat. Jo crec que si l'escola ha funcionat ha estat perquè ha sabut mantenir un diàleg intens i permanent amb el poble. Hi ha actituds clarament racistes entre la gent de les primeres onades de la immigració en relació amb les que han vingut al darrere. El mot racisme és molt dur. Aplicat en termes de cultura popular em costa d'acceptar. A més, com a ensenyant he hagut de combatre molt més el racisme institucional. I què és el racisme institucional? El que s'empara en la legislació, el que practica una desigualtat en les normatives i discrimina l'accés al món del treball. Ara es practica més que mai. Els preocupa molt poder expulsar delinqüents reincidents però ningú no es preocupa de perseguir els espoliadors bancaris que són responsables d'haver provocat molts més drames socials que no pas aquests petits delinqüents. Ara els ajuntaments es plantegen vincular el dret al reagrupament familiar del immigrants amb la bona conducta. Hi està d'acord? Jo que també sóc immigrant, sé molt bé que algú que ha de trencar amb la cultura de la seva infantesa ja té prou drama, perquè al cim se'l sotmeti a un acarnissament en les condicions laborals i judicials. Vostè va ser regidor de Girona i de Salt. En què s'equivoquen ara els polítics a l'hora de gestionar conflictes socials com el de

Salt? En vaig ser molt poc temps, de regidor. Sóc massa poc disciplinat. L'acusació fonamental que se'ls pot fer és que no tenen prou lucidesa per entendre que l'educació és una eina molt important per treballar per la convivència. Sovint es reclama més policia que no pas serveis socials i educatius. Els interessos immediats sempre són guanyar vots al preu que sigui. Ara vénen eleccions i s'enfortiran aquests discursos. I les opcions xenòfobes de l'extrema dreta vindran a parar la canya. Les opcions d'esquerres s'han hagut d'enfrontar al següent dilema: mantenir els principis o mantenir els vots. En general hi ha una evolució cap a postures més reaccionàries a tot Europa. La valentia ètica en política no es considera un valor. Només cal veure quants polítics catalans han dimitit els últims vint anys. Mentre vostè va dirigir l'escola sempre van tenir locals provisionals. L'escola sempre ha patit la mateixa provisionalitat que la població a qui servia. No ho lamento, aquestes mancances acaben essent estimulants i t'atorguen llibertat. Una de les maneres d'aconseguir la submissió de la gent és comprar-la. Els ajuntaments veïns haurien d'assumir una part dels alumnes de les poblacions amb gran concentració d'immigrants? És evident que sí, i també és evident que no els interessa. Omplir els polígons industrials amb mà d'obra barata sí, però després que la gent vagi a dormir a una altra banda. L'aïllament dels pobles amb problemes socials és crònic.

Publicat a:

-El Punt Barcelona 22-03-2011 Pàgina 14

-El Punt Comarques Gironines 22-03-2011 Pàgina 21

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/386309-lescola-ha-de-dialogar-sempre-amb-el-poble.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mexSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mexSocietat&utm_campaign=rss